

FELIÇ CENTENARI MR. WELLES

(al Teatre Romea)

Orson Welles va néixer l'any 1915, ara fa cent anys. Quan jo era petit el número cent em semblava molt, i en anys una enormitat. Un segle; aquesta paraula només la fèiem servir a la classe d'història., però ara, que estic a les tres quartes parts de vida d'aquesta xifra, no em semblen tants, però anem al tema que m'estic desviant.

Feliç Centenari Mr. Welles és un espectacle perquè és una ficció, però no del tot perquè Esteve Riembau —director de la Filmoteca i especialista en Welles reconegut mundialment—, el que ha fet és "muntar" una funció a base de retalls d'entrevistes i trossos de filmacions; només s'ha inventat l'entrevistador. Explicat així es podria pensar que ha estat una cosa carregosa només apta per a erudits i estudiosos del personatge, gent que tot el dia porten el dit al front per rumiar o el puny sota la barbata, però no, hem assistit a una obra àgil, força divertida i apta per a un públic no avesat en Welles.

Carles Canut ha entrat per la platea, ha pujat a l'escenari i s'ha assegut en un dels dos magnífics sillons Wassily (jo en vull un) que hi havia al centre. Ens ha explicat que amb motiu del centenari del director faria una entrevista a Welles i ha entrat Josep M. Pou que li ha fet jurar que no parlarien de la Rita Hayworth. A partir d'aquí i començant breument pels seus orígens han anat fent un breu repàs a la seva biografia, aficions, passades pel teatre a Irlanda, Shakespeare...

L'habilitat de Riembau, guionista i director, ha estat anar combinant la conversa dels dos personatges amb les projeccions de retalls de les seves pel·lícules, moment

en que els dos actors s'aixecaven dels sillons, s'adelantaven i recitaven els textos del tros projectat, o sense projecció. A mi m'ha impactat la part en que Shylock es lamenta del menyspreu envers als jueus: "si ens punxeu no sagnem? si ens feu pessigolles no riem?..." Ha estat brillant Pou en aquesta part, però ara no sóc imparcial, ja que personalment sóc de teatre de text i aquesta part del Mercader crec que és de les més brillants que va escriure el bard, però tornem al Welles d'avui.

Penso que el càsting ha estat encertat, doncs tan Canut com Pou són de la mena d'actors que amb la seva presència s'imposen i marquen autoritat, i això en aquesta peça era indispensable, doncs sense aquesta igualtat hauria sigut un pugilat desequilibrat, un combat trucat, amb *tongo*. Felicitats doncs, als que han ideat aquest homenatge al home alt, gros i del havà a la boca. Bona direcció i bones actuacions. El Romea ple a vessar d'un públic que ha aplaudit molt, però que no era públic. Ho ha dit Welles "no han pagat i per tant no són públic". Cert èrem tots convidats. Gràcies.

Publicat per Josep M. Ribaudí 02/06/2015

<https://bloctdenkbrot.blogspot.com.es/2015/06/felic-centenari-mr-welles.html>